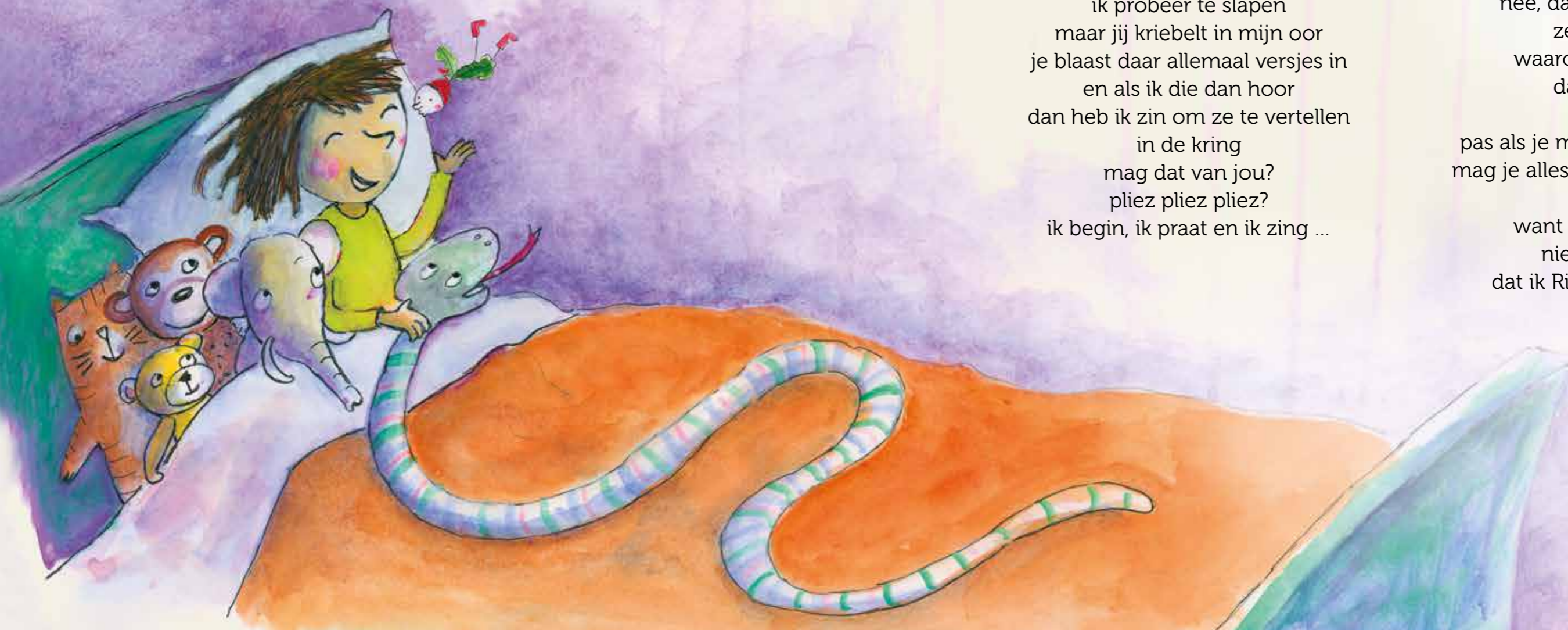

Ik word al de hele week gestoord door een klein nachtkaboutertje dat mij uit mijn slaap houdt. Elke keer als ik bijna slaap, fluistert hij een verhaaltje in mijn oor. Dan moet ik lachen, of een beetje huilen. Of erg nadenken, over hoe de dingen zijn. En waarom de dingen dan zo zijn. Nou, dan ben ik dus meteen weer klaarwakker. Bedankt hoor, kabouter. Maar vooral bedankt voor die mooie verhaaltjes. Ik wilde ze zo graag aan jullie vertellen. Alleen, dat mocht niet ... Tenzij ik de naam van het kabouterdje kon raden. Je raadt het al: dat kon ik. Lekker puh.

Rijmelsteeltje

ik probeer te slapen
maar jij kriebelt in mijn oor
je blaast daar allemaal versjes in
en als ik die dan hoor
dan heb ik zin om ze te vertellen
in de kring
mag dat van jou?
pliez pliez pliez?
ik begin, ik praat en ik zing ...

nee, dat mag niet hoor
zeg jij gauw
waarom niet? zeg ik
dat is flauw!

pas als je mijn naam raden kan
mag je alles vertellen, alleen dan

want niemand weet
niemand weet
dat ik Rijmelsteeltje heet

